

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.756 van 16 februari 1999
in de zaak A. 80.900/XII-1706.**

In zake : Georges DE NUTTE,
wonende te MELLE,
Meelbessenlaan 1

tegen :

de Universiteit Gent (UG),
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Georges DE NUTTE op 29 oktober 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het bestuurscollege van de Universiteit Gent van 9 juli 1998, "waarbij 10 ambtenaren werden bevorderd naar graad 4 / algemene diensten werkingsuitkeringen (bevorderingsprocedure 96/C3)";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 februari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN LEEMPUTTEN, die loco advocaat H. HEYNDRICKX verschijnt voor verzoeker, en van advocaat O. DUGARDYN, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is vast benoemd als eerste geschoold werkman (graad 3) aan de Universiteit Gent.

1.2. Bij schrijven van 28 februari 1997 deelt de rector de vastbenoemde personeelsleden in graad 3 van de algemene diensten (formatie werkingsuitkeringen) mede dat het bestuurscollege van de universiteit op 26 januari 1996 beslist heeft tien voltijdse betrekkingen in graad 4 op de formatie werkingsuitkeringen vacant te verklaren en toe te kennen op grond van een bevorderingsexamen.

1.3. Verzoeker, die eerder reeds slaagde in het bevorderingsexamen voor de graad van meestergast, wordt in toepassing van de artikelen 43 en 48 van het

desbetreffend reglement van het bestuurscollege van 15 juli 1994, vrijgesteld van het examen.

1.4. Op 4 maart 1997 dient verzoeker een kandidatuur in voor één van de tien betrekkingen.

1.5. In het bevorderingsexamen, waarvoor verzoeker vrijgesteld is, slaagt uiteindelijk één kandidaat.

1.6. Op 2 maart 1998 draagt de selectiecommissie uit de 32 kandidaten die voldoen aan de gestelde graad-anciënniteit en die voorafgaandelijk geslaagd zijn in een examen, tien personeelsleden voor om in het contingent van de algemene diensten te worden bevorderd naar graad 4. Verzoeker wordt niet voorgedragen.

1.7. Bij brief van 3 april 1998 deelt de rector verzoeker het advies van de selectiecommissie mede. Hierbij wordt vermeld dat verzoeker, overeenkomstig de vigerende reglementering, beschikt over een termijn van 21 kalenderdagen om zijn bezwaren schriftelijk kenbaar te maken bij de selectiecommissie en het recht heeft om door de selectiecommissie te worden gehoord.

1.8. Verzoeker tekent geen bezwaar aan binnen de genoemde termijn.

1.9. Op 28 mei 1998 beslist de selectiecommissie de op 2 maart 1998 voorgestelde voordracht van kandidaten ongewijzigd te laten.

1.10. Op 9 juli 1998 beslist het bestuurcollege van de universiteit de tien door de selectiecommissie voorgedragen kandidaten te bevorderen.

Bij brief van 31 augustus 1998 wordt die beslissing aan verzoeker ter kennis gebracht;

2. Overwegende dat blijkens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, één van de voorwaarden voor toewijzing van een vordering tot schorsing is dat de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijn verzoekschrift tot schorsing als volgt toelicht :

"1. Het risico is reëel dat de bevorderingsprocedure 96/C3 de laatste kans is geweest voor verzoeker om in aanmerking te komen voor een bevordering. De selectiecommissie stelt uitdrukkelijk :

'De selectiecommissie meent dat in de toekomst strikter zal moeten geoordeeld worden en dit zowel wat betreft het vacant verklaren van bevorderingsplaatsen, als wat de werking betreft en de beoordeling door de examencommissie betreft.' (stuk 4)

Meer dan waarschijnlijk zal een decreet of reglement er voor zorgen dat de vrijstelling van verzoeker m.b.t. het bevorderingsexamen graad 4 zal ingetrokken worden waardoor verzoeker niet meer in aanmerking zal komen m.b.t. een bevorderingsexamen graad 4.

2. Het feit dat de bevorderingsprocedure 96/C3 voor verzoeker de laatste kans is op bevordering maakt onvermijdelijk een moeilijk te herstellen nadeel uit waardoor de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het bestuurscollege zich opdringt.

(R.v.St., Petre, nr. 44.343, 4 oktober 1993; R.v.St., François, nr. 53.653, 12 juni 1995; R.v.St., Huylebroeck, nr. 64.777, 26 februari 1997)

3. Een risico op een moeilijk te herstellen nadeel volstaat. Op grond van bovenvermelde omstandigheden blijkt duidelijk dat het risico niet louter hypothetisch is.";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in verband met verzoekers nadeel hier tegenover stelt :

"I. Verzoeker zegt de ernst en de moeilijke herstelbaarheid van het door hem geleden nadeel te ontlenen aan het risico dat het reëel is dat de voorliggende bevorderingsprocedure zijn laatste kans is op bevordering.

Dat zou blijken uit de door hem aangehaalde passage in de notulen van de selectiecommissie van 28 maart 1998.

Volgens verzoeker moet uit deze passage (waar de selectiecommissie te kennen geeft dat, volgens haar, in de toekomst strikter moet geoordeeld worden aangaande de vacantverklaring van bevorderingsplaatsen en aangaande de werking en de beoordeling door de examencommissie) immers blijken dat ingevolge een nog tussen te komen decreet of reglement zijn vrijstelling m.b.t. het bevorderingsexamen graad 4 zal worden afgeschaft.

Deze redenering faalt, om volgende redenen :

1. Het universiteitsdecreet van 12 juni 1991 (en het bijzonder decreet van 26 juni 1991) is er, zoals algemeen bekend, op gericht om aan universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap een grotere autonomie te geven, met name op het vlak van het personeelsbeleid, inzonderheid voor wat betreft het administratief en technisch personeel, zodat een ingreep van de decreetgever in deze materie, zelfs op het vlak van de personeelsformatie, die overigens door de verwerende partij nog maar op 26 september 1997 (adm. doss., stuk 13) werd vastgesteld, totaal hypothetisch is.
2. In haar reglement van 15 juli 1994 heeft de verwerende partij haar bijzondere procedure voor o.m. bevorderingen met betrekking tot het administratief en technisch personeel vastgesteld, zulks in uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 27 februari 1992 (en de daar bedoelde hervorming).
Daarin werden, ten voordele van de daar bedoelde personeelsleden, waaronder verzoeker 'verworven rechten', o.m. op het stuk van het geslaagd zijn in bevorderingsexamens volgens het oude stelsel, ingeschreven.
Er is geen enkele indicatie dat de verwerende partij, bij wege van haar bevoegd orgaan (d.i. haar bestuurscollege, en dus helemaal niet een selectiecommissie, ingesteld in het kader van een welbepaalde bevorderingsprocedure) haar eigen reglement, met name op dit stuk (de door verzoeker bedoelde vrijstelling van examen ten titel van verworven rechten) zou wijzigen.
Mocht zulks toch tussen komen dan zal het de verzoeker vrijstaan tegen zulk besluit bij Uw Raad op te komen en o.m. de motieven waarop zulke terugkeer op vroeger door het bestuur ingenomen standpunten zou steunen, te bekritisseren.
Met name zou één en ander ook een schending uitmaken van art. 6, §2 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 februari 1992.
Zodat het niet alleen niet 'meer dan waarschijnlijk' is dat de door verzoeker bedoelde regelgeving, op het door hem bedoelde stuk (de vrijstelling van examen) zal wijzigen, maar ook dat het vaststaat dat

verzoeker zulke wijziging, mocht ze toch tussen komen, met een werkelijke kans op slagen kan betwisten.

Overigens sluit het afschaffen van de bedoelde vrijstelling natuurlijk niet in, zoals de verzoeker minstens impliciet voorhoudt, dat verzoeker niet meer in aanmerking zou kunnen komen voor bevordering, terwijl het daaruit juist is dat hij, ten onrechte, de ernst en de moeilijke herstelbaarheid van zijn nadeel afleidt. Van een 'laatste kans' is dus sowieso geen sprake.

II. Verzoeker kan moeilijk volhouden de schorsingsprocedure met de nodige diligentie te hebben benaarstigd nu hij de quasi volle termijn voor annulatieberoep heeft benut om het schorsingsverzoek bij Uw Raad in te dienen.";

2.3. Overwegende dat verzoeker stelt dat de bevorderingsprocedure 96/C3 voor hem wellicht de laatste kans is geweest op bevordering, aangezien het "meer dan waarschijnlijk" is dat een decreet of reglement er voor zal zorgen dat zijn examenvrijstelling voor de bevordering naar graad 4 zal ingetrokken worden;

Overwegende dat er echter, in strijd met wat verzoeker betoogt en in tegenstelling tot de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de door hem in zijn verzoekschrift aangehaalde arresten van de Raad, geen concrete indicaties voorhanden zijn dat het risico op verlies van bevorderingsmogelijkheid reëel is; dat een intrekking van verzoekers recht op vrijstelling van examen voor bevordering naar graad 4 slechts kan geschieden na een wijziging van het besluit van het bestuurscollege van 15 juli 1994 houdende de procedure van toewijzing van betrekkingen, de wijze waarop de aanwervingsproeven worden georganiseerd, de selectieprocedure voor de bevorderingen zonder examen en de regels inzake de waarneming van tijdelijk vacante betrekkingen bij het administratief en technisch personeel; dat artikel 43 van dit besluit bepaalt dat geslaagden van een bevorderingsexamen die niet werden bevorderd, vrijgesteld zijn van het bevorderingsexamen bij een bevorderingsprocedure voor een zelfde graad, en een

wijziging van deze bepaling zou indruisen tegen het principe van de verworven rechten dat is ingeschreven in artikel 6, § 2, van het besluit van 27 februari 1992 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van de tabel van de loopbaanstructuur en van het bezoldigingsstatuut van het administratief en technisch personeel van de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap;

Overwegende dat uit het voorgaande volgt dat verzoekers stelling dat de bestreden beslissing wellicht zijn laatste kans op bevordering was, niet geloofwaardig en louter hypothetisch is; dat niet voldaan is aan de tweede schorsingsvoorwaarde,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien februari 1900 negenennegentig, door :

de HH. J. BAERT,

W. GEURTS,

De griffier,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. BAERT.